

foretages alene af forstmæssige Grunde.“ Denne Ændring betragter jeg som overflødig og betydningsløs. Der sker ingen Skade ved den Træfældning, de to ærede Medlemmer sigter til. Jeg har, hvad jeg for ørigt tidligere har udtalt, indhentet Erklæring fra sagkyndig Side angaaende dette Spørgsmaal, og den gaar ud paa, at der ikke er sket nogen som helst Skade i forstlig Henseende og ikke vil ske nogen Skade ved den Fældning, der her er Tale om. Forøvrigt maa jeg sige, at siden Februar 1902, altsaa omtrent i 2 Aar, er den Skovning eller Fældning af Trær, der sigtes til, indskrænket betydelig. Der er fældet meget lidt siden dette Tidspunkt. En medvirkende Grund hertil var Julestormen 1902, da der i Dyrehaven faldt 645 Trær, der indeholdt 1236 Favne Brænde. Følgen af denne store Stormskade var ganske naturlig, at man maatte indskrænke den planlagte Skovning ret betydelig for ikke at faa alt for meget Brænde til Salg og derved trykke Prisen og indskrænke Statens Indtægter. Senere paa Foraaret i Fjor indtraf der atter en Del Storme; der faldt ca. 150 Trær, hvad der yderligere har forøget Beholdningen og medvirket til, at den planlagte Skovning har været ringe de sidste to Aar. Forøvrigt er den Fældning, som de to ærede Medlemmer sigter til, ikke af ret stort Omfang, og den vil kun finde Sted efterhaanden, saa den vil kunne forsvares fuldt ud i forstlig Henseende. Med Hensyn til Paastanden om, at dette skulde have nogen som helst Indflydelse paa Stillingen over for Københavns Befæstning, maa jeg sige, at det er noget, jeg slet ikke kan forstaa. Baade Forsvarskommissionen og Rigsdagen staa selvfølgelig lige frit over for denne Sag, enten de Trær faa Lov at gro ude i Dyrehaven eller de blive huggede omkuld.

Det andet Ændringsforslag, under Nr. 21, gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til det kongelige danske Landhusholdningsselskab med 2,600 Kr. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vilde have omtalt, hvorfor han har valgt dette Beløb. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem har valgt netop dette Beløb, og saa vidt jeg hørte, blev det heller ikke nærmere begrundet af det ærede Medlem. Det ærede Medlem motiverede dette Forslag navnlig dermed, at Landhusholdningsselskabet her i København betalte en Husleje af 4,000 Kr. om Aaret, saa jeg maa vel gaa ud fra, at det er det Beløb, som Staten yder til Hjælp

til Husleje, det ærede Medlem har sigtet til. Men dette er ikke 2,600 Kr., det er 2,000 Kr. At trække den Huslejhjælp, som ydes Selskabet, tilbage, synes jeg dog ikke, der er nogen Grund til. Indtil 1886 havde Selskabet frit Kontorlokale i Prinsens Palæ; efter den Tid har det faaet et Tilskud til Husleje af 2,000 Kr. om Aaret, navnlig i Betragtning af, at Lokalerne bleve tagne fra det i 1886, saa at det maatte leje Kontorlokaler andetsteds. Jeg synes derfor ikke, der er nogen Grund til at gøre Forandring med Hensyn til denne Sag, saa meget mindre som Landhusholdningsselskabet, efterhaanden som Tiden gaar, faar mere og mere at bestille. Flere og flere blive de Sager, som Ministeriet sender det til nærmere Overvejelse og Erklæring, og desuden har Landhusholdningsselskabet et meget betydeligt Arbejde derved, at saa godt som hele Konsulentvirksomheden sorterer under det. At Selskabet bruger 4,000 Kr. om Aaret til Husleje, forekommer det mig, at vi maa lade det selv om. Der er jo ikke Tale om, at Statens Tilskud i den Anledning er bleven forhøjet, og det undrer mig noget, at en Repræsentant nærmest her for København, en ægte Københavner med K., kan føle sig ilde berørt ved, at et Selskab udreder en høj aarlig Husleje her i København. Det maa da i alt Fald være noget, Københavnerne ikke have Grund til at beklage sig over.

Jeg skal dernæst omtale de Ændringsforslag, der ere stillede uden for Betænkningen, og da først det, der gaar ud paa at yde et Tilskud paa 15,000 Kr. til Oprettelse af et Landbrugsmuseum i Aarhus. Jeg skal der erindre om, at baade Landhusholdningsselskabet og de samvirkende jyske Landboforeninger over for Ministeriet har fremsat Ønsket om, at der maatte blive ydet Bevillinger i dette Øjemed, ikke alene til Oprettelse af et Landbrugsmuseum eller en Afdeling deraf i Aarhus, men ogsaa til en Afdeling i Odense. Det ærede Medlem, der anbefalede dette Forslag, omtalte jo den Betænkning, der foreligger om dette Spørgsmaal, og som tidligere har været tilstillet Tingets Medlemmer. Naar jeg ikke har ment at burde fremsætte Forslag i Overensstemmelse med

Rettelse.